

tebním rozkazem z 1. srpna 1923 z převodu smlouvou z 12. srpna 1922. Vyměřovací úřad nemohl tedy míti nejmenších pochybností o tom, že uvedený dotaz se týká převodu podle smlouvy z 12. srpna 1922. V dalším podání z 8. srpna 1924 byl potvrzován příjem přípisu zem. inspektorátu v záležitosti dávky z přírůstky hodnoty nemovitosti ze smlouvy z 12. srpna 1922. Podáním z 31. srpna 1925 vznesla stěžující si firma námitky proti výzvě zem. inspektorátu, aby vyplnila přiznání k obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí ze smlouvy, kterou uzavřela 12. srpna 1922 s Josefem B. Spatřuje-li tudíž za tohoto skutkového stavu stížnost v nař. rozhodnutí rozpor se spisy proto, že stěžující si firma neměla v podáních na mysli jen dávku ze smlouvy srpnové, jest námitka ta bezdůvodna, neboť uvedená okolnost nedošla v obsahu podání, jichž se stížnost dovolávala, výrazu.

Ježto, jak dovozeno, uvedená podání týkala se jedině převodu usku-
tečněného smlouvou ze dne 12. srpna 1922, a nebylo v nich ani nej-
menší zmínky o převodu druhém, nedával jejich obsah zemskému in-
spektorátu žádného podnětu k tomu, aby pátral, zda Josef B. není po-
vinen platiti dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí ještě z nějakého ji-
ného převodu. K tomu nedávalo podnětu ani jednotné podčíslo, na něž
stížnost poukazuje, neboť to označuje pouze obec, v níž leží převedená
nemovitost. Poněvadž každý převod tvoří zcela samostatný předmět
zdanění a tedy také úředního jednání, nelze v tom, že každý převod —
jak tomu bylo i zde — se manipulačně provádí a vyřizuje zcela samo-
statně, shledávati žádný nedostatek organisace, a důsledně nelze spa-
třovati ani žádné zavinění úřadu v tom, jestliže, obdržev podání, jež
bylo podatelem udáním jednacímho čísla konkretisováno jako podání tý-
kající se právě určitého konkrétního převodu, nepátral ex offo, zda by
obsah jeho nemohl se snad týkati také převodu nějaké jiné nemovitosti
v téže obci. Neboť, třebaž lze na úřadu požadovati nejvyšší možnou
míru svědomitosti, nelze na něm žádati, aby ex offo ujímal se zájmů
strany i tam, kde strana, ač měla k tomu příležitost, sama dosti pečlivě
si nepočínala. Dospěl-li tedy žalovaný úřad k závěru, že v daném pří-
padě nelze přičítati úřadu nějaké zavinění ve vymáhání dávky, nemohl
nss shledati, že by úsudek ten odporoval zákonu neb spisům.

Č. 10.587.

**Samospráva obecní: O mezích oprávnění zem. výboru
k úpravě rozpočtu obce, žádající za přiděl z vyrovnávacího fondu podle
§ 10 zák. č. 77/27 Sb.**

(Nález ze dne 2. června 1933 č. 9628.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 10.162/32 a j.

V ě c: Město Ů. proti zemskému výboru v Praze o úpravu obecního
rozpočtu na rok 1930.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Podáním na zem. výbor v Praze z 26. listopadu 1929

žádala obec města Ú. k úhradě rozpočtového schodku na r. 1930 o příděl z vyrovnávacího fondu podle § 10 zák. č. 77/27 v částce 13,093.849 Kč 07 hal. Zem. výbor výnosem z 12. prosince 1930 oznámil prostřednictvím okresního úřadu v Ú. obci města Ú. změny v jejím rozpočtu, jež zamýšlí provést, načež obecní zastupitelstvo podalo k zamýšleným změnám vyjádření ve smyslu ustanovení § 3 odst. 7 zák. č. 77/27.

Zem. výbor v Praze pak v sezení z 20. března 1931, řídě se ustanovením § 10 odst. 5 a § 3 odst. 6—8 zák. z 15. června 1927 č. 77 Sb., rozhodl, aby v rozpočtu obce Ú., žádající o příspěvek z vyrovnávacího fondu v částce upravené okr. výborem v rozpočtu řádném na 12,867.531 Kč, provedeny změny uvedené v připojených výkazech. Těmito změnami byl rozpočet upraven tím způsobem, že jednak snížena potřeba v položkách označených jako »Potřeba spočívající na zákonu nebo na právním titulu« o 982.609 Kč, škrtnuty veškeré položky potřeby nespočívající na zákonu nebo právním titulu, jednak zvýšena rozpočtová úhrada, tak, že celá řádná potřeba byla po provedené úpravě rozpočtově uhrazena, čímž odpadl nárok na příspěvek z vyrovnávacího fondu.

Stížnost na toto rozhodnutí podaná na prvním místě namítá, že nař. rozhodnutí odporuje předpisu § 8 odst. 4 zák. č. 329/21, neboť až do uplynutí správního roku 1930 neměla pravoplatného rozpočtu pro tento rok, ježto konečná úprava rozpočtu toho byla provedena teprve nař. výnosem, vydaným již po uplynutí správního roku 1930, a byla proto stěžující si obec oprávněna a povinna hospodařiti podle směrnic, daných předpisem § 8 odst. 4 cit. zák.

Námítku tuto neshledal nss důvodnou, uznáv souhlasně s názorem vysloveným v nář. Boh. A 10.162/32, že o porušení ustanovení § 8 odst. 4 zák. č. 329/21 na úkor stěžující si obce mohlo by se mluvit jen tehdy, kdyby jí bylo znemožněno, aby v roce 1930 hospodařila způsobem naznačeným v cit. zákonném předpisu. Této možnosti však stěžující si obec není zbavena již tím, že o konečné úpravě rozpočtu na správní rok 1930 bylo rozhodnuto teprve po uplynutí tohoto roku. Jinak by se ovšem měla věc, kdyby stěžující si obec, používši práva daného jí v cit. zákonném ustanovení, byla učinila určité výdaje převzaté z r. 1929 dříve, než jí byly zamýšlené rozpočtové změny oznámeny a kdyby zem. výbor přes to příslušné výdajové položky rozpočtu na r. 1930 byl buď vůbec vyloučil nebo snížil pod výměru roku 1929. Nic takového však stížnost netvrdí a je proto výtka nezákonnosti nař. opatření pro nedbání citovaného zákonného předpisu bezdůvodná.

Dále namítá stížnost, že žal. úřad prohřešil se proti předpisu § 3 odst. 7 zák. č. 77/27, podle něhož jest povinností dozorčích úřadů zkoumati, odpovídají-li obecní rozpočty zákonným předpisům, zejména, jsou-li do rozpočtu zařazena všechna plnění obci po zákonu příslušející nebo platy peněžní, zakládající se na právním titulu, není proto v souhlasu s tímto předpisem postup dozorčího úřadu, snižuje-li rozpočtovou potřebu určenou k těmto účelům.

Ani v tom nemohl nss stížnosti přisvědčiti.

Podle §§ 3 a 10 zák. č. 77/27 může zem. výbor při poskytování příspěvku z vyrovnávacího fondu zkoumati jednotlivé rozpočtové položky

po stránce účelnosti a prováděti v potřebě i úhradě změny, jak co do zařazení, tak i co do výše. Pokud jde o položky, určené pro úhradu nákladu na plnění, k nimž je obec povinna po zákonu nebo na základě právního titulu, jest zemský výbor oprávněn činiti změny co do výše takových položek jen tehdy, nejde-li o povinnosti již formalisované určitou závaznou ciferní výší, naproti tomu není překážky, aby prováděl změny u takových rozpočtových položek, jichž výše je určena pouze odhadem. V takovém případě není zem. výbor vázán na výši rozpočtových položek, jak do obecního rozpočtu byly obecním zastupitelstvem vloženy a dohlédacím úřadem schváleny, nýbrž může je snížit, a to i tehdy, jde-li o položky určené na vydání, k nimž je obec povinna ze zákona nebo na základě právního titulu.

Č. 10.588.

Četnictvo. — Legionáři: * **Také důstojníci-legionáři na místech III. služební třídy dosahují podle § 107 plat. zák. v platových stupnicích posledního náslužného přídavku jen tenkrát, mají-li úplné středoškolské vzdělání.**

(Nález ze dne 3. června 1933 č. 9968/31.)

V ě c: Antonín M. v J. proti ministerstvu vnitra o náslužný přídavek.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: St-l byl jako legionářský důstojník po návratu do vlasti dne 16. října 1920 aktivován jako důstojník čsl. vojska z povolání, nabyl hodnosti kapitána a po absolvování informačního kursu pro četnické důstojníky výkonné byl od 1. ledna 1923 k žádosti své převzat do sboru četnických důstojníků výkonných. Dne 2. prosince 1926 bylo mu propůjčeno služební místo kapitána 6. platové stupnice v osobním stavu četnických důstojníků výkonných (III. služební třídy) s účinností od téhož dne a k 1. lednu 1927 byl v této platové stupnici zařazen do služného stupně e) 25.800 Kč s postupovou lhůtou k 1. lednu 1928, od kteréhož dne byl mu přiznán náslužný přídavek 2.100 Kč, celkem ročně 27.900 Kč. Dnem 14. listopadu 1930 jmenován štabním kapitánem 6. platové stupnice ve stavu četnických důstojníků výkonných III. služební třídy.

Podáním z 31. prosince 1930 žádal st-l, aby mu od 1. ledna 1931 byl přiznán postup do II. náslužného přídavku, t. j. do platu celkem 30.000 Kč ročně, dovozuje, že všem podmínkám vyhovuje. Platový zákon č. 103/26 stanoví prý sice v § 107 jako podmínku pro postup do posledního náslužného přídavku u důstojníků III. služební třídy úplné středoškolské vzdělání, ale § 1 zák. č. 282/19 osvobozuje prý legionáře od podmínky předepsaných jinak studií, jestliže jinak vyhovují a také vl. nař. č. 151/20 pozměněné vl. nař. č. 202/22 přiznává legionářům zákonné právo na prominutí předepsaného předběžného vzdělání, kterážto ustanovení platí prý dosud, nebyvše platovým zákonem č. 103/26 zrušena.

O žádosti té rozhodlo zem. četnické velitelství v Praze výměrem ze 3. ledna 1931 — dovolávajíc se ustanovení § 1 organizačního a služeb-